

Bruxelles, 15.12.2020
COM(2020) 824 final

ANNEXES 1 to 6

ANEXE

la

**Propunerea de
REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**

**privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene și de abrogare
a Regulamentului (UE) nr. 347/2013**

{SEC(2020) 431 final} - {SWD(2020) 346 final} - {SWD(2020) 347 final}

ANEXA I

CORIDOARE ȘI DOMENII PRIORITARE PRIVIND INFRASTRUCTURA ENERGETICĂ

1. CORIDOARE PRIORITARE PRIVIND ENERGIA ELECTRICĂ

1. Interconexiuni nord-sud privind energia electrică din Europa de Vest („NSI West Electricity”): interconexiuni între statele membre din regiune și cu zona mediteraneeană, inclusiv Peninsula Iberică, în special în vederea integrării energiei electrice din surse regenerabile de energie și a consolidării infrastructurilor de rețea interne pentru a stimula integrarea pieței în regiune.

Statele membre vizate: Austria, Belgia, Franța, Germania, Irlanda, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Malta, Portugalia și Spania;

2. Interconexiuni nord-sud privind energia electrică din Europa Centrală și din Europa de Sud-Est („NSI East Electricity”): interconexiuni și linii interne în direcțiile nord-sud și est-vest pentru finalizarea pieței interne și pentru integrarea producției provenite din surse regenerabile.

Statele membre vizate: Austria, Bulgaria, Croația, Republica Cehă, Cipru, Germania, Grecia, Ungaria, Italia, Polonia, România, Slovacia și Slovenia.

3. Planul de interconectare a pieței energiei din zona baltică în sectorul energiei electrice („BEMIP Electricity”): interconexiuni între statele membre și linii interne în regiunea baltică, pentru a promova integrarea pieței, integrând în același timp cotele tot mai mari de energie din surse regenerabile în regiune.

Statele membre vizate: Danemarca, Estonia, Finlanda, Germania, Letonia, Lituania, Polonia și Suedia.

2. CORIDOARE PRIORITARE ALE REȚELEI OFFSHORE

4. Rețeaua offshore a mărilor Nordului („Northern Seas offshore grid – NSOG”): dezvoltarea rețelei electrice offshore integrate și a interconectorilor aferenți din Marea Nordului, Marea Irlandei, Canalul Mânecii și apele învecinate, pentru transportul energiei electrice de la sursele regenerabile de energie offshore către centrele de consum și de stocare și pentru intensificarea schimbului transfrontalier de energie electrică.

Statele membre vizate: Belgia, Danemarca, Franța, Germania, Irlanda, Luxemburg, Țările de Jos și Suedia.

5. Planul de interconectare a pieței energiei din zona baltică pentru rețeaua offshore („BEMIP offshore”): dezvoltarea rețelei electrice offshore integrate și a interconectorilor aferenți din Marea Baltică și apele învecinate, pentru transportul energiei electrice de la sursele regenerabile de energie offshore către centrele de consum și de stocare și pentru intensificarea schimbului transfrontalier de energie electrică.

Statele membre vizate: Danemarca, Estonia, Finlanda, Germania, Letonia, Lituania, Polonia și Suedia.

6. Rețeaua offshore în sud și est: dezvoltarea rețelei electrice offshore integrate și a interconectorilor aferenți din Marea Mediterană, Marea Neagră și apele învecinate, pentru transportul energiei electrice de la sursele regenerabile de energie offshore către centrele de consum și de stocare și pentru intensificarea schimbului transfrontalier de energie electrică.

Statele membre vizate: Bulgaria, Cipru, Croația, Franța, Grecia, Italia, Malta, România, Slovenia și Spania.

7. Rețeaua offshore din Europa de sud-vest: dezvoltarea rețelei electrice offshore integrate și a interconectorilor aferenți în Atlanticul de Nord, pentru transportul energiei electrice de la sursele regenerabile de energie offshore către centrele de consum și de stocare și pentru intensificarea schimbului transfrontalier de energie electrică.

Statele membre vizate: Franța, Irlanda, Portugalia și Spania.

3. CORIDOARE PRIORITARE PENTRU HIDROGEN ȘI ELECTROLIZOARE

8. Interconexiuni pentru hidrogen în Europa de Vest („HI West”): infrastructură pe bază de hidrogen care permite apariția unei magistrale integrate a hidrogenului care conectează țările din regiune și răspunde nevoilor lor specifice de infrastructură pentru hidrogen, sprijinind crearea unei rețele la nivelul UE pentru transportul hidrogenului.

Electrolizoare: sprijinirea implementării aplicațiilor de transformare a energiei electrice în gaze cu scopul de a permite reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și de a contribui la funcționarea sigură, eficientă și fiabilă a sistemului și la integrarea sistemelor energetice inteligente. Statele membre vizate: Austria, Belgia, Danemarca, Franța, Germania, Irlanda, Italia, Luxemburg, Malta, Țările de Jos, Portugalia și Spania.

9. Interconexiuni pentru hidrogen din Europa Centrală și din Europa de Sud-Est („HI East”): infrastructură pe bază de hidrogen care permite apariția unei magistrale integrate a hidrogenului care conectează țările din regiune și răspunde nevoilor lor specifice de infrastructură pentru hidrogen, sprijinind crearea unei rețele la nivelul UE pentru transportul hidrogenului.

Electrolizoare: sprijinirea implementării aplicațiilor de transformare a energiei electrice în gaze cu scopul de a permite reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și de a contribui la funcționarea sigură, eficientă și fiabilă a sistemului și la integrarea sistemelor energetice inteligente. Statele membre vizate: Austria, Bulgaria, Croația, Cipru, Republica Cehă, Germania, Grecia, Ungaria, Italia, Polonia, România, Slovacia și Slovenia.

10. Planul de interconectare a pieței energiei din zona baltică în domeniul hidrogenului („BEMIP Hydrogen”): infrastructură pe bază de hidrogen care permite apariția unei magistrale integrate a hidrogenului care conectează țările din regiune și răspunde nevoilor lor specifice de infrastructură pentru hidrogen, sprijinind crearea unei rețele la nivelul UE pentru transportul hidrogenului.

Electrolizoare: sprijinirea implementării aplicațiilor de transformare a energiei electrice în gaze cu scopul de a permite reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și de a contribui la funcționarea sigură, eficientă și fiabilă a sistemului și la integrarea sistemelor energetice inteligente. Statele membre vizate: Danemarca, Estonia, Finlanda, Germania, Letonia, Lituania, Polonia și Suedia.

4. DOMENII TEMATICE PRIORITARE

11. Implementarea rețelelor electrice inteligente: adoptarea tehnologiilor rețelelor inteligente pe întreg teritoriul Uniunii în vederea integrării eficiente a comportamentului și a acțiunilor tuturor utilizatorilor conectați la rețeaua de energie electrică, în special generarea unor cantități mari de energie electrică din surse regenerabile sau descentralizate și răspunsul părții de consum.

Statele membre vizate: toate.

12. Rețea transfrontalieră de transport a dioxidului de carbon: dezvoltarea unei infrastructuri pentru transportul dioxidului de carbon între statele membre și cu țările terțe învecinate, pentru implementarea captării și stocării dioxidului de carbon.

Statele membre vizate: toate.

13. Rețelele inteligente de gaze: Adoptarea tehnologiilor rețelelor inteligente de gaze în întreaga Uniune pentru a integra în mod eficient o gamă largă de surse regenerabile de gaze și cu emisii scăzute de dioxid de carbon în rețeaua de gaze, pentru a sprijini adoptarea unor soluții inovatoare pentru gestionarea rețelei și pentru a facilita integrarea inteligentă a sectorului energetic și răspunsul părții de consum.

Statele membre vizate: toate.

ANEXA II

CATEGORII DE INFRASTRUCTURI ENERGETICE

Categoriile de infrastructuri energetice care urmează să fie dezvoltate în vederea punerii în aplicare a priorităților în domeniul energiei electrice prevăzute în anexa I sunt următoarele:

1. În ceea ce privește energia electrică:

- (a) linii aeriene de transport de înaltă tensiune, dacă au fost concepute pentru o tensiune de minimum 220 kV, și cabluri subterane și submarine de transport, dacă au fost concepute pentru o tensiune de minimum 150 kV;
- (b) instalații de stocare a energiei electrice utilizate pentru stocarea permanentă sau temporară a energiei în infrastructuri situate la suprafață sau în subsol sau în situri geologice, cu condiția să fie conectate direct la linii de transport de înaltă tensiune concepute pentru o tensiune de minimum 110 kV;
- (c) orice echipament indispensabil sau instalație indispensabilă pentru a asigura funcționarea în condiții de siguranță, securitate și eficiență a sistemelor menționate la literele (a) și (b), inclusiv a sistemelor de protecție, monitorizare și control la toate tensiunile și stațiile electrice;
- (d) sisteme și componente care integrează TIC, prin platforme digitale operaționale, sisteme de control și tehnologii bazate pe senzori, utilizate atât pentru transport, cât și pentru distribuția la tensiune medie, având ca scop o rețea de transport și distribuție a energiei electrice mai eficientă și mai inteligentă, creșterea capacității de integrare a unor noi forme de producție, stocare și consum și facilitarea unor noi modele de afaceri și structuri de piață;
- (e) orice echipament sau instalație care se încadrează în categoria menționată la litera (a) cu dublă funcționalitate: interconectarea și transportul energiei electrice din surse regenerabile offshore de la siturile de generare offshore către două sau mai multe țări, precum și orice echipament adiacent sau instalație adiacentă offshore, care îndeplinesc un rol esențial pentru funcționarea în condiții de siguranță, securitate și eficiență, inclusiv a sistemelor de protecție, monitorizare și control, precum și stațiile electrice necesare dacă acestea asigură, de asemenea, interoperabilitatea tehnologică, în special, compatibilitatea interfeței dintre diferite tehnologii („rețele offshore pentru energia din surse regenerabile”).

2. În ceea ce privește rețelele inteligente de gaze:

- (a) oricare dintre următoarele echipamente sau instalații menite să permită și să faciliteze integrarea în rețea a gazelor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon (inclusiv biometanul sau hidrogenul): sisteme și componente digitale care integrează TIC, sisteme de control și tehnologii bazate pe senzori pentru a permite monitorizarea, controlarea, controlul calității și gestionarea într-un mod interactiv și inteligent a producției, transportului, distribuției și consumului de gaze în cadrul unei rețele de gaze. În plus, astfel de proiecte pot include, de asemenea, echipamente care să permită fluxuri inversate de la nivelul distribuției la nivelul transportului, și modernizările necesare aferente ale rețelei existente.

3. În ceea ce privește hidrogenul:

(a) conducte de transport pentru transportul hidrogenului, oferind acces mai multor utilizatori ai rețelei în mod transparent și nediscriminatoriu, care constau în principal în conducte de înaltă presiune de hidrogen, cu excepția conductelor pentru distribuția locală a hidrogenului;

(b) instalații subterane de stocare conectate la conductele de hidrogen de înaltă presiune menționate la litera (a);

(c) instalații de recepție, stocare și regazeificare sau decompresie pentru hidrogenul lichefiat sau hidrogen încorporat în alte substanțe chimice, cu scopul de a injecta hidrogenul în rețea;

(d) orice echipament esențial sau instalație esențială pentru funcționarea securizată, eficientă și în condiții de siguranță a sistemului pe bază de hidrogen sau pentru asigurarea capacității bidirecționale, inclusiv stații de comprimare.

Toate activele enumerate la literele (a), (b), (c) și (d) pot fi active nou-construite sau active convertite din rețeaua de gaze naturale și dedicate hidrogenului sau o combinație a celor două.

4. În ceea ce privește instalațiile de electroliză:

(a) electrolizoare care: (i) au o capacitate de cel puțin 100 MW, (ii) a căror producție respectă cerința de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pe durata ciclului de viață de 70 % în raport cu combustibilului fosil de referință de 94 g CO₂e/MJ, astfel cum se prevede la articolul 25 alineatul (2) și în anexa V la Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului¹. Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră pe durata ciclului de viață se calculează utilizând metodologia menționată la articolul 28 alineatul (5) din Directiva (UE) 2018/2001 sau, alternativ, ISO 14067 sau ISO 14064-1. Reducerile cuantificate ale emisiilor de gaze cu efect de seră pe durata ciclului de viață sunt verificate în conformitate cu articolul 30 din Directiva (UE) 2018/2001, dacă este cazul, sau de către o parte terță independentă și (iii) au, de asemenea, o funcție legată de rețea;

(b) echipamente aferente.

5. În ceea ce privește dioxidul de carbon:

(a) conducte specializate, diferite de rețeaua de conducte în amonte, utilizate pentru transportul de dioxid de carbon de la mai multe surse, și anume instalații industriale (inclusiv centrale electrice), care produc dioxid de carbon sub formă de gaz prin combustie sau alte reacții chimice care implică compuși de carbon fosili sau non-fosili, în scopul depozitării geologice permanente a dioxidului de carbon în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului²;

¹ JO L 328, 21.12.2018, p. 82.

² JO L 140, 5.6.2009, p. 114.

(b) instalații pentru lichefierea și stocarea tampon a dioxidului de carbon, în vederea transportării sale ulterioare. Acestea nu includ infrastructura din cadrul unei formațiuni geologice utilizate pentru stocarea geologică finală a dioxidului de carbon în conformitate cu Directiva 2009/31/CE și nici instalațiile de suprafață și de injectare aferente;

(c) orice echipamente sau instalații esențiale pentru funcționarea corespunzătoare, sigură și eficientă a sistemului, inclusiv a sistemelor de protecție, monitorizare și control.

ANEXA III

LISTELE REGIONALE ALE PROIECTELOR DE INTERES COMUN

1. REGULI PRIVIND GRUPURILE

1. În ceea ce privește infrastructura energetică care intră în sfera de competență a autorităților naționale de reglementare, fiecare grup este alcătuit din reprezentanți ai statelor membre, ai autorităților naționale de reglementare, ai OST/OTS, precum și ai Comisiei, ai agenției și ai ENTSO de energie electrică sau ai ENTSO de gaze, după caz.

Pentru celelalte categorii de infrastructură energetică, fiecare grup este compus din reprezentanți ai statelor membre, ai inițiatorilor proiectelor vizați de fiecare dintre prioritățile relevante desemnate în anexa I, precum și ai Comisiei.

2. În funcție de numărul de proiecte candidate pentru lista Uniunii, de lacunele în materie de infrastructură regională și de evoluțiile pieței, grupurile și organismele decizionale ale grupurilor se pot diviza, fuziona sau se pot reuni în diferite configurații, după caz, pentru a discuta chestiuni comune tuturor grupurilor sau care se referă exclusiv la anumite regiuni. Aceste chestiuni pot include chestiuni relevante pentru consecvența transregională sau pentru numărul de proiecte propuse incluse în proiectele de liste regionale care se confruntă cu riscul de a deveni negestionabile.

3. Fiecare grup își organizează activitatea în conformitate cu eforturile de cooperare regională depuse în temeiul articolului 61 din Directiva (UE) 2019/944, al articolului 7 din Directiva 2009/73/CE, al articolului 34 din Regulamentul (UE) 2019/943, al articolului 12 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009 și cu alte structuri de cooperare regională existente.

4. Fiecare grup invită, după caz, în vederea punerii în aplicare a priorității relevante desemnate în anexa I, inițiatorii unui proiect care ar putea fi eligibil pentru a fi selectat ca proiect de interes comun, precum și reprezentanți ai administrațiilor naționale, ai autorităților de reglementare și ai OTS/OST din țări terțe. Decizia de a invita reprezentanți ai țărilor terțe este luată prin consens.

5. Fiecare grup invită, după caz, organizațiile care reprezintă părțile interesate relevante și, dacă este relevant, direct părțile interesate, inclusiv producătorii, operatorii de distribuție, furnizorii, consumatorii și organizațiile de protecție a mediului. Grupul poate organiza audieri sau consultări, dacă acest lucru este relevant pentru îndeplinirea sarcinilor sale.

6. În ceea ce privește reuniunile grupurilor, Comisia publică, pe o platformă accesibilă părților interesate, normele interne, o listă actualizată a organizațiilor membre, informații actualizate periodic cu privire la evoluția lucrărilor, ordinele de zi ale reuniunilor, precum și procesele-verbale ale reuniunilor, dacă sunt disponibile. Deliberările organismelor decizionale ale grupurilor și clasificarea proiectelor în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) sunt confidențiale.

7. Comisia, agenția și grupurile depun eforturi pentru a asigura coerența între diferitele grupuri. În acest scop, Comisia și agenția asigură, atunci când este relevant, schimbul de informații cu privire la toate activitățile care prezintă un interes interregional între grupurile în cauză.

8. Participarea autorităților naționale de reglementare și a agenției la grupuri nu trebuie să pună în pericol îndeplinirea obiectivelor și obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament sau în temeiul articolelor 58, 59 și 60 din Directiva (UE) 2019/944 și al articolelor 40 și 41 din Directiva 2009/73/CE sau în temeiul Regulamentului (UE) 2019/942.

2. PROCESUL DE CREARE A LISTELOR REGIONALE

1. Inițiatorii unui proiect potențial eligibil pentru a fi selectat ca proiect de interes comun care doresc să obțină statutul de proiecte de interes comun prezintă grupului o cerere de selectare ca proiect de interes comun care include:

- (a) o evaluare a proiectelor lor din punct de vedere al contribuției la punerea în aplicare a priorităților prevăzute în anexa I;
- (b) o analiză a respectării criteriilor relevante definite la articolul 4;
- (c) pentru proiectele care au atins un nivel suficient de maturitate, o analiză cost-beneficiu specifică proiectului pe baza metodologiilor elaborate de ENTSO de energie electrică sau de ENTSO de gaze în temeiul articolului 11;
- (d) alte informații relevante pentru evaluarea proiectului.

2. Toți destinatarii păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

3. Proiectele propuse de interes comun de transport și stocare a energiei electrice care se încadrează în categoriile stabilite la punctul 1 literele (a), (b), (c) și (e) din anexa II sunt proiecte care fac parte din cel mai recent plan de dezvoltare a rețelei de energie electrică pe zece ani la nivelul Uniunii, elaborat de ENTSO de energie electrică în temeiul articolului 30 din Regulamentul (UE) 2019/943. Proiectele propuse de interes comun de transport și stocare a energiei electrice care se încadrează în categoriile prevăzute la punctul 1 litera (e) din anexa II sunt proiecte care derivă din planul de dezvoltare a rețelei offshore integrate menționat la articolul 14 alineatul (2) și sunt coerente cu acesta.

4. Începând cu 1 ianuarie 2024, proiectele propuse de interes comun privind hidrogenul care se încadrează în categoriile stabilite la punctul 3 din anexa II sunt proiecte care fac parte din cel mai recent plan de dezvoltare a rețelei de gaze pe zece ani la nivelul Uniunii, elaborat de ENTSO de gaze în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009.

5. Până la 30 iunie 2022 și, ulterior, pentru fiecare plan de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii, ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze publică orientări actualizate pentru includerea proiectelor în planurile lor respective de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii, menționate la punctele 3 și 4, pentru a asigura egalitatea de tratament și transparența procesului. Pentru toate proiectele incluse în lista proiectelor de interes comun a Uniunii în vigoare la momentul respectiv, orientările definesc un proces simplificat de includere în planurile de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii prin includere automată, luând în considerare documentația și datele deja prezentate în cursul proceselor anterioare de elaborare a planului de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii, atât timp cât informațiile respective rămân valabile.

ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze se consultă cu Comisia și cu agenția cu privire la proiectele lor de orientări pentru includerea proiectelor în planurile de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii și țin seama în mod corespunzător de recomandările Comisiei și ale agenției înainte de publicarea orientărilor finale.

6. Proiectele propuse privind transportul dioxidului de carbon care se încadrează în categoria prevăzută la punctul 5 din anexa II trebuie prezentate ca parte a unui plan, elaborat de minimum două state membre, pentru dezvoltarea unei infrastructuri transfrontaliere pentru transportul și stocarea de dioxid de carbon, care urmează a fi înaintat Comisiei de către statele membre interesate sau de către entitățile desemnate de către statele membre respective.

7. Pentru proiectele propuse care intră în competența autorităților naționale de reglementare, respectivele autorități și, dacă este necesar, agenția, ori de câte ori este posibil în contextul cooperării regionale în temeiul articolului 61 din Directiva (UE) 2019/944 și al articolului 7 din Directiva 2009/73/CE, verifică aplicarea coerentă a criteriilor și a metodologiei analizei cost-beneficiu și evaluează relevanța lor transfrontalieră. Acestea își prezintă evaluarea grupului.

8. Pentru toate celelalte proiecte propuse, Comisia evaluează aplicarea criteriilor prevăzute la articolul 4. Comisia ia în considerare, de asemenea, posibilitatea unei extinderi viitoare pentru a include și alte state membre. Comisia își prezintă evaluarea grupului.

9. Fiecare stat membru al cărui teritoriu nu este vizat de proiectul propus, dar asupra căruia proiectul propus poate avea un posibil impact net pozitiv sau un posibil efect semnificativ, cum ar fi asupra mediului sau asupra funcționării infrastructurii energetice de pe teritoriul său, poate prezenta un aviz grupului, în care își specifică preocupările.

10. Organismul decizional al grupului examinează, la cererea unui stat membru al grupului, motivele întemeiate prezentate de un stat în temeiul articolului 3 alineatul (3) pentru neaprobarea unui proiect de interes comun sau a unui proiect de interes reciproc legat de teritoriul său.

11. Grupul se reunește pentru a examina și a clasifica proiectele propuse, luând în considerare evaluarea entităților de reglementare sau evaluarea Comisiei pentru proiectele care nu intră în competența autorităților naționale de reglementare.

12. Proiectele de liste regionale ale proiectelor propuse care intră în competența autorităților naționale de reglementare, întocmite de grupuri, împreună cu toate avizele menționate la punctul 9, sunt prezentate agenției în termen de șase luni de la data adoptării listei Uniunii. Proiectele de liste regionale și avizele aferente sunt evaluate de agenție în termen de trei luni de la data primirii. Agenția furnizează un aviz cu privire la proiectele de liste regionale, în special cu privire la aplicarea consecventă a criteriilor și a analizei cost-beneficiu între regiuni. Avizul agenției se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 22 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2019/942.

13. În termen de o lună de la data primirii avizului agenției, organismul decizional al fiecărui grup adoptă lista sa finală regională, respectând dispozițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3), pe baza propunerii grupurilor și luând în considerare avizul agenției și evaluarea autorităților naționale de reglementare, prezentate în conformitate cu punctul 7, sau evaluarea de către Comisie pentru proiectele care nu intră în competența autorităților naționale de reglementare, propuse în conformitate cu punctul 8. Grupurile prezintă Comisiei listele finale regionale, împreună cu avizele precizate la punctul 9.

14. În cazul în care, pe baza listelor regionale primite și după luarea în considerare a avizului agenției, numărul total de proiecte propuse de interes comun de pe lista Uniunii ar depăși un număr gestionabil, Comisia analizează, după ce a consultat fiecare grup interesat, dacă să nu includă pe lista Uniunii proiecte clasificate cu cel mai mic grad de către grupul relevant în conformitate cu clasificarea stabilită în temeiul articolului 4 alineatul (5).

ANEXA IV

NORME ȘI INDICATORI PRIVIND CRITERIILE PENTRU PROIECTELE DE INTERES COMUN ȘI PENTRU PROIECTELE DE INTERES RECIPROC

1. Un proiect cu un impact transfrontalier semnificativ este un proiect desfășurat pe teritoriul unui stat membru, care îndeplinește următoarele condiții:

(a) pentru transportul de energie electrică, proiectul sporește capacitatea de transfer a rețelei sau capacitatea disponibilă pentru fluxurile comerciale, la granița statului membru respectiv cu unul sau mai multe alte state membre, având drept efect sporirea capacității de transfer a rețelei transfrontaliere la granița unui stat membru cu unul sau mai multe alte state membre cu minimum 500 MW, comparativ cu situația în care proiectul nu ar fi pus în funcțiune;

(b) pentru stocarea de energie electrică, proiectul oferă o capacitate instalată de cel puțin 225 MW și are o capacitate de stocare care permite o producție anuală netă de energie electrică de cel puțin 250 GW/an;

(c) pentru rețelele electrice inteligente, proiectul este conceput pentru echipamente și instalații de înaltă tensiune și de medie tensiune. Aceasta implică operatori de sisteme de transport, operatori de sisteme de transport și de distribuție sau operatori de distribuție din cel puțin două state membre. Operatorii de distribuție pot fi implicați numai cu sprijinul operatorilor de sisteme de transport din cel puțin două state membre, care sunt strâns asociați proiectului și care asigură interoperabilitatea. Un proiect vizează cel puțin 50 000 de utilizatori, producători, consumatori sau prosumatori de energie electrică, într-o zonă de consum de cel puțin 300 GWh/an, din care cel puțin 20 % provine din resurse regenerabile variabile;

(d) în ceea ce privește transportul hidrogenului, proiectul permite transportul hidrogenului peste granițele statelor membre în cauză sau mărește capacitatea existentă de transport transfrontalier al hidrogenului la granița dintre două state membre cu cel puțin 10 % în comparație cu situația anterioară punerii în funcțiune a proiectului, iar proiectul demonstrează în mod suficient că este o parte esențială a unei rețele transfrontaliere planificate de hidrogen și oferă dovezi suficiente privind planurile existente și privind cooperarea cu țările învecinate și cu operatorii de rețea;

(e) pentru instalațiile de stocare a hidrogenului sau de recepție a hidrogenului menționate la punctul 3 din anexa II, proiectul vizează să aprovizioneze în mod direct sau indirect cel puțin două state membre;

(f) pentru electrolizoare, proiectul asigură o capacitate instalată de cel puțin 100 MW și aduce beneficii directe sau indirecte unui număr de cel puțin două state membre;

(g) pentru rețelele inteligente de gaze, un proiect implică operatori de transport și de sistem, operatori de transport și de sistem și de distribuție sau operatori de distribuție din cel puțin două state membre. Operatorii de distribuție pot fi implicați numai cu sprijinul operatorilor de transport și de sistem din cel puțin două state membre, care sunt strâns asociați proiectului și care asigură interoperabilitatea.

2. Un proiect de interes reciproc cu impact transfrontalier semnificativ este un proiect care îndeplinește următoarele condiții:

(h) pentru proiectele de interes reciproc din categoria prevăzută la punctul 1 literele (a) și (e) din anexa II, proiectul mărește capacitatea de transfer a rețelei sau capacitatea disponibilă pentru fluxurile comerciale, la granița statului membru respectiv cu una sau mai multe țări terțe și aduce beneficii semnificative, în conformitate cu criteriile specifice enumerate la articolul 4 alineatul (3), unui număr de cel puțin două state membre. Calcularea beneficiilor pentru statele membre se efectuează și se publică de către ENTSO de energie electrică în cadrul planului de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii;

(i) pentru proiectele de interes reciproc din categoria stabilită la punctul 3 din anexa II, proiectul privind hidrogenul permite transportul hidrogenului peste granițele unui stat membru cu una sau mai multe țări terțe și se dovedește că aduce beneficii semnificative, în conformitate cu criteriile specifice enumerate la articolul 4 alineatul (3), unui număr de cel puțin două state membre. Calcularea beneficiilor pentru statele membre se efectuează și se publică de către ENTSO de gaze în cadrul planului de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii;

(j) pentru proiectele de interes reciproc din categoria stabilită la punctul 5 din anexa II, proiectul poate fi utilizat pentru transportul dioxidului de carbon de origine antropică de către cel puțin două state membre și o țară terță.

3. În ceea ce privește proiectele care se încadrează în categoriile stabilite la punctul 1 literele (a), (b), (c) și (e) din anexa II, criteriile prevăzute la articolul 4 sunt evaluate după cum urmează:

(a) integrarea pieței, concurența și flexibilitatea sistemului măsurate conform analizei efectuate în cel mai recent plan de dezvoltare a rețelei de energie electrică pe zece ani la nivelul Uniunii, în special prin:

(i) calcularea, pentru proiectele transfrontaliere, a impactului asupra capacității de transfer a rețelei în ambele direcții ale fluxului de energie, măsurată în funcție de cantitatea de putere (în MW) și contribuția acestora pentru a atinge obiectivul de interconectare de minimum 15 % sau, pentru proiectele cu un impact transfrontalier semnificativ, a impactului asupra capacității de transfer a rețelei la granițele dintre statele membre relevante, dintre statele membre relevante și țările terțe sau în interiorul statelor membre relevante, precum și asupra echilibrării raportului cerere-ofertă și asupra funcționării rețelelor în statele membre relevante;

(ii) evaluarea impactului, pentru zona de analiză definită în anexa V, în termeni de costuri de producție și transport al energiei electrice la nivelul întregului sistem și de evoluție și convergență a prețurilor pe piață furnizate de un proiect în funcție de diferite scenarii de planificare, ținând cont în special de variațiile induse ordinii de merit;

(b) transportul energiei electrice produse din surse regenerabile către marile centre de consum și siturile de stocare măsurat conform analizei efectuate în cel mai recent plan de dezvoltare a rețelei de energie electrică pe zece ani la nivelul Uniunii, în special:

(i) pentru transportul de energie electrică, prin compararea capacității de producție din surse regenerabile de energie (per tehnologie, în MW) care este conectată și transportată datorită proiectului, cu capacitatea totală planificată de producție din tipurile de surse regenerabile de energie respective în statul

membru în cauză în 2030, în conformitate cu planurile naționale privind energia și clima depuse de statele membre în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului³;

(ii) sau pentru stocarea de energie electrică, prin compararea noilor capacități oferite de proiect cu capacitatea totală existentă pentru aceeași tehnologie de stocare în zona de analiză definită în anexa V;

(c) siguranța aprovizionării, interoperabilitatea și siguranța în funcționare a sistemului măsurate conform analizei efectuate în cel mai recent plan de dezvoltare a rețelei de energie electrică pe zece ani la nivelul Uniunii, în special prin evaluarea impactului proiectului asupra previziunilor de neasigurare a sarcinii în zona de analiză, astfel cum este definită în anexa V, în ceea ce privește adecvarea capacității de producție și de transport pentru o serie de perioade de sarcină caracteristice, ținând cont de modificările previzibile în materie de fenomene meteorologice extreme și de impactul acestora asupra rezilienței infrastructurii. Dacă este cazul, se măsoară impactul proiectului asupra controlului independent și fiabil al funcționării sistemului și al serviciilor.

4. În ceea ce privește proiectele care se încadrează în categoria stabilită la punctul 1 litera (d) din anexa II, criteriile prevăzute la articolul 4 sunt evaluate după cum urmează:

- (a) Gradul de durabilitate : Acest criteriu se măsoară prin evaluarea gradului de capacitate a rețelelor de a conecta și de a transporta energie din surse regenerabile variabile.
- (b) Securitatea aprovizionării : Acest criteriu se măsoară în funcție de nivelul pierderilor din rețelele de distribuție și/sau transport, de utilizarea procentuală (și anume, sarcina medie) a componentelor rețelei de energie electrică, de disponibilitatea componentelor rețelei (legată de întreținerea planificată și neplanificată) și de impactul său asupra performanțelor rețelei, de durata și frecvența întreruperilor, inclusiv de perturbările climatice.
- (c) Integrarea pieței : Acest criteriu se măsoară prin evaluarea adoptării inovatoare în ceea ce privește exploatarea și interconectarea sistemului, precum și a nivelului de integrare a altor sectoare și a facilitării unor noi modele de afaceri și structuri de piață.
- (d) Siguranța rețelei, flexibilitate și calitatea aprovizionării : Acest criteriu se măsoară prin evaluarea abordării inovatoare în ceea ce privește flexibilitatea sistemului, securitatea cibernetică, interoperabilitatea eficientă între OTS/OST și OD, capacitatea de a include

³ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, JO L 328, 21.12.2018, p. 1.

răspunsul părții de consum, stocarea, măsurile de eficiență energetică, utilizarea eficientă din punctul de vedere al costurilor a instrumentelor digitale și a TIC în scopuri de monitorizare și control, stabilitatea sistemului de energie electrică și calitatea tensiunii.

5. În ceea ce privește proiectele privind hidrogenul care se încadrează în categoria stabilită la punctul 3 din anexa II, criteriile enumerate la articolul 4 sunt evaluate după cum urmează:

- (a) Durabilitatea măsurată ca fiind contribuția unui proiect la: reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în diferite utilizări finale, cum ar fi industria sau transporturile; flexibilitatea și opțiunile de stocare sezonieră pentru producerea de energie electrică din surse regenerabile; sau integrarea hidrogenului din surse regenerabile;
- (b) integrarea pieței și interoperabilitatea măsurate prin calcularea valorii suplimentare a proiectului pentru integrarea segmentelor de piață și convergența prețurilor și pentru flexibilitatea globală a sistemului;
- (c) securitatea aprovizionării și flexibilitatea măsurate prin calcularea valorii suplimentare a proiectului pentru reziliența, diversitatea și flexibilitatea aprovizionării cu hidrogen;
- (d) concurența măsurată în funcție de contribuția proiectului la diversificarea aprovizionării, inclusiv în ceea ce privește facilitarea accesului la sursele autohtone de aprovizionare cu hidrogen.

6. În ceea ce privește proiectele de rețele inteligente de gaze care se încadrează în categoria stabilită la punctul 2 din anexa II, criteriile enumerate la articolul 4 sunt evaluate după cum urmează:

- (a) nivelul de durabilitate măsurat prin evaluarea ponderii gazelor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon integrate în rețeaua de gaze, a reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră aferente în direcția decarbonizării totale a sistemului și a detectării adecvate a scurgerilor;
- (b) calitatea și securitatea aprovizionării, măsurate prin evaluarea raportului dintre oferta de gaze disponibilă în mod fiabil și cererea maximă, ponderea importurilor înlocuite cu gaze locale din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon, stabilitatea funcționării sistemului, durata și frecvența întreruperilor per client;
- (c) facilitarea integrării inteligente a sectorului energetic, măsurată prin evaluarea economiilor de costuri realizate în sectoarele și sistemele energetice conectate, cum ar fi sistemul de energie termică și electrică, transporturile și industria.

7. În ceea ce privește proiectele privind electrolizoarele care se încadrează în categoria stabilită la punctul 4 din anexa II, criteriile enumerate la articolul 4 sunt evaluate după cum urmează:

- (a) durabilitatea măsurată prin evaluarea ponderii hidrogenului din surse regenerabile sau a hidrogenului care îndeplinește criteriile definite la punctul 4 litera (a) punctul (ii) din anexa II integrat în rețea și a reducerilor aferente ale emisiilor de gaze cu efect de seră;

(b) securitatea aprovizionării, măsurată prin evaluarea contribuției sale la siguranța, stabilitatea și eficiența exploatarea rețelei, inclusiv prin evaluarea reducerii evitate a producției de energie electrică din surse regenerabile;

(c) facilitarea integrării inteligente a sectorului energetic, măsurată prin evaluarea economiilor de costuri realizate în sectoarele și sistemele energetice conectate, cum ar fi rețelele de gaze, de hidrogen, de energie electrică și termică, sectorul transporturilor și al industriei, precum și a volumului răspunsului părții de consum generat.

ANEXA V

ANALIZA COST-BENEFICIU PENTRU ÎNTREGUL SISTEM ENERGETIC

Metodologia de realizare a unei analize cost-beneficiu armonizate pentru întregul sistem energetic cu privire la proiectele de interes comun respectă următoarele principii.

1. Domeniul de analiză pentru un proiect individual acoperă toate statele membre și țările terțe pe teritoriul cărora este situat proiectul, toate statele membre limitrofe și toate celelalte state membre afectate în mod considerabil de proiect. În acest scop, ENTSO de energie electrică și ENTSO de gaze cooperează cu toți operatorii de sistem relevanți din țările terțe relevante.
2. Fiecare analiză cost-beneficiu include analize de sensibilitate privind setul de date de intrare, data punerii în funcțiune a diferitelor proiecte în același domeniu de analiză și alți parametri relevanți.
3. Metodologia definește analiza care urmează să fie efectuată pe baza setului relevant de date de intrare multisectoriale, prin determinarea impactului cu și fără fiecare proiect.
4. Metodologia oferă linii directoare privind dezvoltarea și utilizarea modelării rețelei și a pieței necesare pentru analiza cost-beneficiu. Modelarea permite o evaluare completă a impactului economic, inclusiv integrarea pieței, securitatea aprovizionării și concurență, a impactului social, de mediu și climatic, inclusiv impactul transsectorial. Metodologia include detalii cu privire la motivul calculării fiecărui beneficiu și cost, precum și privind conținutul și modalitatea calculării.
5. Metodologia include și explică modul în care principiul „eficiența energetică înainte de toate” este pus în aplicare în toate etapele planurilor de dezvoltare a rețelei pe zece ani.
6. Metodologia asigură identificarea statelor membre asupra cărora proiectul are un impact net pozitiv, beneficiarii, precum și statele membre asupra cărora proiectul are un impact net negativ și purtătorii de costuri.
7. Metodologia ia în considerare cel puțin cheltuielile de capital, cheltuielile operaționale și cheltuielile de întreținere pe parcursul evaluării proiectului, precum și, după caz, costurile de dezafectare și de gestionare a deșeurilor. Metodologia oferă orientări privind ratele de actualizare, durata evaluării și valoarea reziduală care trebuie utilizate pentru calcularea costurilor și beneficiilor.
8. Metodologia se asigură că măsurile de adaptare la schimbările climatice luate pentru fiecare proiect sunt evaluate și reflectă costul emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod coerent cu alte politici ale Uniunii.

ANEXA VI

LINII DIRECTOARE PRIVIND TRANSPARENȚA ȘI PARTICIPAREA PUBLICULUI

1. Manualul de proceduri menționat la articolul 9 alineatul (1) trebuie să specifice cel puțin:

- (a) legislația relevantă pe care se bazează deciziile și avizele corespunzătoare diferitelor tipuri de proiecte relevante de interes comun, inclusiv legislația în domeniul mediului;
- (b) lista deciziilor și avizelor relevante care trebuie obținute;
- (c) numele și datele de contact ale autorității competente și ale altor autorități și părți interesate importante vizate;
- (d) fluxul de lucru, cu evidențierea fiecărei etape a procesului, inclusiv un calendar orientativ și o trecere în revistă a procesului decizional pentru diferitele tipuri de proiecte de interes comun relevante;
- (e) informații privind domeniul de aplicare, structura și nivelul de detaliere al documentelor care urmează să fie înaintate odată cu cererea de luare a deciziilor, inclusiv o listă de verificare;
- (f) etapele și mijloacele prin care publicul larg poate participa la proces;
- (g) modalitățile prin care autoritatea competentă, alte autorități vizate și inițiatorul proiectului demonstrează că opiniile exprimate în cadrul consultării publice au fost luate în considerare, de exemplu prin indicarea modificărilor aduse locației și concepției proiectului sau prin justificarea motivelor pentru care aceste opinii nu au fost luate în considerare;
- (h) pe cât posibil, traduceri ale conținutului său în toate limbile statelor membre învecinate, care urmează să fie realizate în coordonare cu statele membre învecinate respective;

2. Programul detaliat menționat la articolul 10 alineatul (5) litera (b) precizează cel puțin următoarele:

- (a) deciziile și avizele care trebuie obținute;
- (b) autoritățile, părțile interesate și publicul care ar putea fi vizat;
- (c) etapele individuale ale procedurii și durata acestora;
- (d) etapele principale care trebuie urmate în vederea emiterii deciziei exhaustive și termenele aferente;
- (e) resursele planificate de autorități și eventualele resurse suplimentare necesare;

3. Fără a aduce atingere cerințelor privind consultările publice în temeiul legislației de mediu, pentru a spori participarea publicului în procedura de autorizare și a asigura informarea și dialogul prealabile cu publicul, se aplică următoarele principii:

- (a) părțile interesate afectate de un proiect de interes comun, inclusiv autoritățile naționale, regionale și locale relevante, proprietarii de terenuri și cetățenii care locuiesc în vecinătatea proiectului, publicul larg și asociațiile, organizațiile sau grupurile acestuia, trebuie informate în mod cuprinzător și consultate în etapele incipiente, când încă se mai poate ține seama de eventualele preocupări ale publicului într-o manieră deschisă și transparentă. După caz, autoritatea competentă sprijină în mod activ activitățile întreprinse de inițiatorul proiectului;

(b) autoritățile competente se asigură că procedurile de consultare publică pentru proiectele de interes comun sunt grupate, dacă este posibil, inclusiv consultările publice deja necesare în temeiul legislației naționale. Fiecare consultare publică acoperă toate subiectele relevante pentru o anumită etapă a procedurii, fiecare subiect de acest tip fiind abordat o singură dată pe parcursul consultării publice în cauză; cu toate acestea, o consultare publică poate avea loc în mai multe locații geografice. Subiectele abordate în cadrul unei consultări publice sunt indicate în mod clar în notificarea consultării publice respective;

(c) se admit comentarii și obiecții doar de la începutul consultării publice și până la expirarea termenului;

4. Conceptul privind participarea publicului trebuie să includă cel puțin informații referitoare la:

(a) părțile interesate abordate;

(b) măsurile avute în vedere, inclusiv locațiile și datele generice propuse pentru reuniunile dedicate;

(c) calendarul;

(d) resursele umane alocate sarcinilor respective;

5. În contextul consultării publice care urmează să se desfășoare înainte de depunerea dosarului de candidatură, părțile relevante trebuie cel puțin:

(a) să publice o broșură informativă de cel mult 15 pagini în care să ofere, într-o manieră clară și succintă, o viziune de ansamblu privind descrierea, obiectivul și calendarul preliminar al etapelor de dezvoltare ale proiectului, planul de dezvoltare a rețelei naționale, rutele alternative avute în vedere, tipurile și caracteristicile impacturilor preconizate, inclusiv cele de natură transfrontalieră, și eventualele măsuri de atenuare a acestora, care se publică înainte de demararea consultării; broșura informativă enumeră în plus adresa de internet a site-ului web dedicat proiectului de interes comun menționat la articolul 9 alineatul (7), a platformei de transparență menționate la articolul 23 și a manualului de proceduri menționat la punctul 1;

(b) să publice informațiile privind consultarea pe site-ul web al proiectului de interes comun menționat la articolul 9 alineatul (7), pe panourile de afișaj ale birourilor administrațiilor locale și, cel puțin, în două canale mass-media locale;

(c) să invite în scris toate părțile interesate, asociațiile, organizațiile și grupurile relevante afectate pentru a participa la reuniuni cu teme specifice, pe parcursul cărora să se discute motivele de îngrijorare;

6. Site-ul web al proiectului menționat la articolul 9 alineatul (7) precizează cel puțin următoarele informații:

(a) ultima dată la care site-ul web al proiectului a fost actualizat;

(b) traduceri ale conținutului său în toate limbile statelor membre vizate de proiect sau asupra cărora proiectul are un impact transfrontalier semnificativ, în conformitate cu punctul 1 din anexa IV;

(c) broșura informativă menționată la punctul 5, actualizată cu cele mai recente date privind proiectul;

- (d) un rezumat fără caracter tehnic și actualizat periodic, care să reflecte stadiul actual al proiectului, inclusiv informații geografice, și care să indice în mod clar, în cazul actualizărilor, modificările aduse versiunilor anterioare;
- (e) planul de punere în aplicare, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatul (1), actualizat cu cele mai recente date privind proiectul;
- (f) fondurile alocate și vărsate de Uniune pentru proiect;
- (g) planificarea proiectului și a consultării publice, indicându-se în mod clar datele și locurile unde se organizează consultările și audierile publice și subiectele relevante preconizate pentru audierile respective;
- (h) datele de contact în vederea obținerii de informații sau de documente suplimentare;
- (i) detaliile de contact în vederea transmiterii comentariilor și obiecțiilor pe parcursul consultărilor publice.